

Lektion 8

Hvem var Jesus?

Vi fortsætter med at se på de tilnavne og beskrivelser, der er af Jesus. I lektion 7 så vi, at han kaldes Messias eller Kristus, og at han kaldes Guds søn. Nu skal vi se på, hvad han også kaldes:

C. Menneskesønnen

Ordet optræder blot en enkelt gang i Det Gamle Testamente, nemlig i Daniels bog 7,13.

Betegnelsen blev senere tolket som en betegnelse for Messias.

I Ny Testamente er betegnelsen Menneskesønnen det ord, Jesus oftest bruger om sig selv, og det optræder i alle fire evangelier (og en enkelt gang i Apostlenes Gerninger 7,56). Jesus brugte dog ordet lidt spidsfindigt, idet han aldrig tydeligt identificerede sig selv med Menneskesønnen. Når Jesus brugte ordet, var det uklart, om han talte om sig selv eller om en anden. I NT er der ingen tvivl om, at ”Menneskesønnen” af Jesus blev opfattet som en titel for Messias, og at han også tolkede Danielsbogens Menneskesøn som en Messiasforudsigelse (sammenlign Mattæusevangeliet 24,30 med Daniel 7,13).

Ordet ”Menneskesønnen” blev af Jesus brugt, når han talte om sin:

- Opgave og skæbne (Matt. 18,11 *”For Menneskesønnen er kommet for at frelse det fortabte”*. Mark. 10,33 *»Se, vi går op til Jerusalem, og Menneskesønnen skal overgives til ypperstepræsterne og de skriftkloge, og de skal dømme ham til døden og overgive ham til hedningerne*).
- Ophøjelse og genkomst Matt. 25,31 *”Når Menneskesønnen kommer i sin herlighed og alle englene med ham, da skal han tage sæde på sin herligheds trone.”*).

Op gennem kirkehistorien er ”Menneskesønnen” blevet forstået som en betegnelse for, at Jesus virkelig var et menneske. Begrebet blev forstået som et supplement til ordet ”Guds søn”, så de to begreber sammen var dækkende for, hvad Jesus var.

D. Ordet

Vi støder på tre forskellige måder at forstå ordet ”ord” i NT (ud over den almindelige bogstavelige forståelse). ”Ord” bruges om Jesu ord – altså hans forkyndelse, om budskabet om Jesus (Luk 11, 28) og ikke mindst om Jesus selv. Den sidste brug af ordet finder vi udelukkende i indledningen til Johannesevangeliet (Johs. 1, 1-18.) Her siges tre ting om ”Ordet”:

- Ordet er Gud (Joh. 1,1: *"I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud."*)
- Ordet tog del i skabelsen (Joh. 1,2 – 4: *"Han var i begyndelsen hos Gud. Alt blev til ved ham, og uden ham blev intet til af det, som er."*)
- Ordet blev et menneske af kød og blod. Vi bruger ordet "inkarnation", der betyder "født i kød" (Joh. 1,14: *"Og Ordet blev kød og tog bolig iblandt os"*).

E. Herren

Udtrykket "herre" bliver i Bibelen brugt om både mennesker og Gud. Den ultimative Herre er dog Gud, og begrebet bruges ofte i GT. I NT bruges det om Jesus både som en almindelig respektfuld hilsen og som en bekendelse af troen på, at han virkelig er Gud. Ofte er bekendelsen knyttet sammen med troen på, at Jesus er opstået fra de døde. Disciplen Thomas troede ikke de andre disciple, da de fortalte, at Jesus var opstået, og at de havde mødt ham. Efter selv at have set Jesus og naglemærkerne i hans hænder sagde Thomas: "Min herre og min Gud" (Joh. 20,28). For de første menigheder blev begrebet et vigtigt udtryk for Jesus. En af de første bekendelser lød: "Jesus er herre!" (1. Kor. 12,3).

F. Tjener

Jesus vender op og ned på den gængse opfattelse af tjenere. Hvor tjenere var de laveste, slaverne, der var underkastede deres herres vilje. Jesus tager tjenerrollen på sig og ophøjer dermed tjenesten. Det er ikke efterlignelsesværdigt at stræbe efter magt (til at undertrykke) andre, derimod peger han på tjenesten som eksempel til efterfølgelse.

Læs beretningen om fodvaskningen (Johs. 13, 1-17), hvor Jesus gennem sit eksempel viser, hvad disciplene skal leve op til, hvis de vil følge ham. Et andet eksempel findes i Matt. 20, 20-28, hvor Jesus belærer disciplene om, at "spillereglerne" blandt dem ikke er som blandt de verdslige herskere, der undertrykker folk og misbruger deres magt. Det stik modsatte skal tværtimod gælde blandt disciplene: "den, der vil være stor blandt jer, skal være jeres tjener, og den, der vil være den første blandt jer, skal være jeres træl, ligesom Menneskesønnen ikke er kommet for at lade sig tjene, men for selv at tjene og give sit liv som løsesum for mange."

Også Paulus sætter fokus på dette aspekt. I brevet til menigheden i Filippi skriver han (Fil. 2, 1-11):

”Hvis da trøst i Kristus betyder noget, hvis kærlig opmuntring, hvis Åndens fællesskab, hvis inderlig medfølelse betyder noget, så gør min glæde fuldstændig ved at have det samme sind, ved at have den samme kærlighed, med én sjæl og ét sind. Gør intet af selviskhed og heller ikke af indbildskhed, men sæt i ydmyghed de andre højere end jer selv. Tænk ikke hver især på jeres eget, men tænk alle også på de andres vel. I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus,
han, som havde Guds skikkelse,
regnede det ikke for et rov
at være lige med Gud,
men gav afkald på det,
tog en tjeners skikkelse på
og blev mennesker lig;
og da han var trådt frem som et menneske,
ydmygede han sig
og blev lydige indtil døden,
ja, døden på et kors.
Derfor har Gud højt ophøjet ham
og skænket ham navnet over alle navne,
for at i Jesu navn
hvert knæ skal bøje sig,
i himlen og på jorden og under jorden,
og hver tunge bekende:
Jesus Kristus er Herre,
til Gud Faders ære.”

Her beskrives det netop, at Jesu værdighed kommer til udtryk i, at han giver værdigheden fra sig; at han trods det, at han er værdig til at være konge, gør sig selv til alles tjener.

Jesu budskab

Jesus var både handling og ord.

Handling

Han var handling, når han gik rundt blandt mennesker og gjorde godt. Han var sammen med dem, som ingen andre ville være sammen med (fordi det hed sig, at de var urene eller mindre værdige).

Han var handling, når han gjorde syge raske, og han var handling, da han blev korsfæstet og opstod fra de døde.

Ord

Han var ord, når han fortalte lignelser og på den måde bragte Guds virkelighed ned i menneskehøjde. Han holdt taler og talte direkte til den enkelte. Det, Jesus sagde, for 2000 år siden til disciplene, farisæerne eller andre han mødte, er skrevet ned af evangelisterne, og derfor kan vi også få glæde af det i dag.

Kristendommen er både handling og ord. Jesu ord og handling hænger sammen og kan ikke skilles ad.

En helt ny dagsorden

Hvorfor blev Gud menneske? Hvad lavede han her? Hvad var Jesu anliggende? Den kristne pointe er, at der med Jesus er sat en helt ny dagsorden i verden. Forholdet mellem mennesker, og mellem Gud og mennesker, har fået et andet fortegn: Kærligheden!

Jesus forkyndte:

1. Guds Rige er kommet nær! Guds Rige er defineret ved at være der, hvor Guds vilje sker.

Det betyder:

- At Guds Riges kræfter er i verden (syge bliver helbredt, dæmoner uddrives og der bringes godt nyt til fattige, f.eks. Matt. 10,7ff.)
- Jesus selv er en del af Guds Riges frembrud. Det træder særligt frem ved hans lidelse, død og opstandelse
- Mennesker kan ikke selv skabe Guds Rige på jorden. Det er givet af Gud (se f.eks. Matt. 6,10)
- Guds Rige er en gave, men mennesket kan søge det (se f.eks. Matt. 6,33)
- Guds Rige kan opleves glimtvis i verden, men er endnu ikke brudt helt igennem. Det vil det gøre ved tidernes ende, når Jesus kommer igen. Gudsriget er både nutid og fremtid (f.eks. Luk. 17, 20ff.)

2. Radikal næstekærlighed

- Det dobbelte kærlighedsbud: Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind, og din næste som dig selv (Matt. 22,37-40)
- Slår nogen dig på din højre kind, så vend også den anden til (Matt. 5,39)

- Du skal elske din fjende (Matt. 5, 43-48)

3. Tilgivelse

- Guds tilgivelse bliver virkelighed gennem Jesu person, hans ord og hans handlinger.
- Hvis man tror på Jesus som Guds søn, får man del i Guds tilgivelse (f.eks. Luk. 7,48-49 og 19,1-10). Ligesom man i nadveren får del i Jesu legeme og blod, der udgydes til syndernes forladelse (f.eks. 1. Kor. 11,17ff.)
- Jesu død og opstandelse betyder syndernes forladelse for den, som tror (f.eks. 1. Joh. 2,12)
- Der er en sammenhæng mellem Guds tilgivelse og menneskers tilgivelse (f.eks. lignelsen om den gældbundne tjener, Matt. 18,21-35)

Synd er det, der adskiller mennesket fra Gud. Alle mennesker har syndet og er syndere og er ikke selv i stand til at rette op på det. Jesus kom til verden for at overvinde synden og døden, dvs. for at genoprette fællesskabet mellem Gud og mennesket. Synd er dybest set, når mennesket er sig selv nærmest. Synden er et grundvilkår for alle mennesker. Og over for Gud er alle mennesker på en gang lige store syndere – og lige elskede.

4. Efterfølgelse - at følge Jesu eksempel

Jesus opfordrede disciplene til at følge ham. Der ligger meget mere i begrebet ”efterfølgelse”, end at disciplene skulle forlade arbejde og hjem og vandre rundt med Jesus. Et liv i efterfølgelse betød, at man valgte at leve i tæt fællesskab med Jesus og de andre disciple, at acceptere og leve med Jesus som ideal og at dele hans liv og skæbne. Dermed hører lidelsen også med til at leve et liv i efterfølgelse.

At leve et liv som kristen er dybest set at leve i efterfølgelse af Jesus.

5. Statusafkald

Jesus vender op og ned på rig og fattig og gør op med forestillingen om, at man kan blive uren af noget udefrakommende. Det væsentlige er ikke, hvor man bor, om man er rig eller fattig, syg eller rask, ung eller gammel, pæn eller grim. Det væsentlige er, hvilket forhold man har til sin næste og til Gud. Det er det, der definerer en som menneske.

Se Jesu egne eksempler:

- Jesus bliver født i en stald (Luk. 2,1ff)
- Jesus siger nej til jordisk magt (Luk. 4, 1ff)

- Lignelsen om pladserne ved bordet: Enhver, som ophøjer sig selv, skal ydmyges, og den, der ydmyger sig selv, skal ophøjes (Luk. 14,11)
- I skal blive som børn (Matt. 18,3ff)
- Indtoget i Jerusalem: Jesus rider ind på et æsel (Luk. 19,28ff)
- Striden om at være størst (Luk. 22,24ff)